

РЕШЕНИЕ

№ 7553

гр. София, 29.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 02.12.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **7522** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 87 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) във връзка с чл.145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК). Образувано е по жалба на А. П., гражданка на П., срещу решение № 1750/10.07.2020 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на жалбоподателката е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата се твърди, че оспореното решение е незаконосъобразно, неправилно, постановено в нарушение на материалноправните норми и при допуснати процесуални нарушения. Не е изследвана задълбочено бежанската история на жалбоподателката и заплахите за нейния живот, породени от обстоятелството, че изповяда ахмадийска вяра. Не е съобразено и разказаното от жалбоподателката относно заплахите от клиенти на починалия ѝ съпруг. Решаващият орган не е събрал подробна информация за състоянието на сигурност в П..

В съдебното заседание, жалбоподателката се явява лично и с адв. Д. и взема участие в производството, чрез назначения и от съда по реда на чл.14 ал.2 от АПК преводач М. Л.. Не претендира присъждането на разноски.

Ответникът – зам.- председателят на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ), чрез пълномощника си юрк. П., оспорва жалбата като неоснователна. Не претендира присъждане на разноски.

Според участващия в производството представител на СГП жалбата е основателна и

доказана, като изразява становище, че налице предпоставките за предоставяне на международна закрила.

Съдът, след прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Производството е образувано въз основа на подадена молба за предоставяне на международна закрила, вх.№ 477/21.05.2019 г. на РПЦ-Х. от П. А.. Личните данни на кандидата са установени въз основа на представения от нея лична карта и национален паспорт. На жалбоподателката е съставен регистрационен лист, с приложение като оспорващата е получила и копие от Указания, относно правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България, включващи пояснения относно производството по предоставяне на международна закрила; относно последваща молба за предоставяне на международна закрила, относно връчване на решенията.

П. А. е [дата на раждане] в [населено място], П., гражданка на П., етническа принадлежност - пенджабец, вероизповедание - мюсюлманка-ахмадийка, семейно положение – вдовица.

В проведеното интервю на 27.05.2019 г. на разбираем за нея език жалбоподателката заявява, че е напуснала П. легално със самолет през април 2019 г. за Турция. Останала 15 дни в И., след което се качила на автобус за България. На 06.05.2019 г. направила опит да премине границата, но била задържана от граничните власти. Нямала проблеми заради изповяданата от нея религия, но ахмадиите били пренебрегвани. Напуснала П., защото останала сама и се страхувала от клиентите на починалия ѝ съпруг. Била заплашвана, че ще бъде отвлечена. Срещу жалбоподателката не е оказвано насилие, не е била задържана или осъждана нито тя, нито нейни близки. Не членува в политически организации. Не желае да се върне в П., защото се страхува за живота си.

На 01.06.2019 г. е проведено повторно интервю, в което жалбоподателката заявява, че принадлежи към ахмадийската религиозна общност, поради което е преследвана в П. и затова е напуснала страната. Има три деца, които живеят в Германия. Съпругът ѝ имал свой бизнес, за който не говорил много, но споделял, че бил нагрубаван и бит от клиентите, които не са ахмадийци. Преди две години съпругът ѝ загива в автомобилна катастрофа. Скоро след това при нея дошли хора, които работили с мъжа ѝ и поискали да им даде неговите машини. Тя се съгласила защото била сама и искала да я оставят на мира.

В становището вх.№ УП-14927 от 03.02.2020 г. мл. експертът при РПЦ-С. Б.Д. предлага на жалбоподателката като ахмадия да бъде предоставен статут на бежанец, въз основа на опасността от преследване и осъществяване на психическо и евентуално бъдещо насилие по причина на религиозната и принадлежност, попадащи в хипотезата на чл.8 ал.1 от ЗУБ-действия ,насочени срещу лицата по причина на тяхната религия. В последващо становище № УП-14927 от 01.07.2020 г. същият експерт обаче, без да изложи мотиви, дава обратното мнение - да бъде отказан статут на бежанец и хуманитарен статут на чужденката.

На 10.07.2020 г. е издадено оспореното решение, с което на П. А. е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут. Решението е съобщено на жалбоподателката с участието на преводач на 7.07.2020 г.

По преписката са приложени Справка вх. № МД-258/14.05.2020 г. от Дирекция

„Международна дейност“ на ДАБ относно П. – актуална политическа и икономическа обстановка; Етапна епикриза, от която е видно, че следствие на счупване на дясното едро и луксация на лявата раменна става жалбоподателката има болезнени и ограничени по обем пасивни и активни движения на десния крак и невъзможни активни и пасивни движения с лявата ръка, водещи до невъзможност за достигане на лицето; Писмо рег.№ УП-14927/19.06.2019 г. от ДАНС, с което се заявява, че агенцията не възразява да бъде предоставена закрила в България на лицето П. А..

Допълнително в хода на съдебното производство са представени: Копие от жалба против А. П. за престъпление по чл.298С от НК на П.; Справка вх.№ МД-505/23.09.2020 г. относно П. - общо положение в страната и Справка № МД-518/28.09.2020 г. от Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ относно отношението на официалните власти и населението на страната към ахмадиите и спазване на човешките права на ахмадиите в П.; Легализиран превод на Становище на Комисията по международни религиозни свободи на САЩ; Доклад относно ахмадиите в П. от Международен комитет за човешки права; Легализиран превод на Новина във връзка с ахмадиите.

По делото са разпитани двама свидетели, по искане на жалбоподателката. В показанията си свид. Д. А. – син на жалбоподателката, заявява, че майка му е казвала, че има проблеми в П.. – идвали хора и се заканвали да я убият. Напуснал е родината си поради проблеми с изповяданата от него религия – ахмадия. Бил е в затвора. Пребивава в Германия, заедно с брат си и сестра си.

Свид. Д. У. в показанията си обяснява различията между исляма и ахмадия. Заявява, че в П. изповядващите ахмадия са обявени за неверници, лишени са от право да гласуват. В П. учат хората, че ако убият ахмади, ще получат добро място в отвъдния свят.

При така установените факти, като извърши по реда на чл.168, ал.1 АПК цялостна проверка за законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 АПК, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в законоустановения срок от активно легитимирано лице, имащо правен интерес от оспорването на процесното решение.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Решението е постановено от компетентен административен орган– зам. председателя на ДАБ при МС, на когото със заповед № РД 05-392/30.06.2020г., на осн. чл.52 от ЗУБ, председателят на ДАБ – МС е делегирал правомощията си по чл.48, ал.1, т.1 от ЗУБ.

Решението е поставено в установената от закона писмена форма, при спазване на административнопроизводствените правила, но в нарушение на закона.

Спазени са националните и съюзни стандарти за приемането на чужденеца като кандидат за международна закрила. Разяснена и осигурена и е възможността да кандидатства за международна закрила, видно от подадената молба с искане по чл.59, ал.2 ЗУБ към властите на Република България да се предостави закрила. Това желание е заявено лично от чужденеца, пред длъжностно лице от ДАБ съобразно чл.58, ал.3 ЗУБ. Той е регистриран в ДАБ и му е открито лично дело съгласно чл.61, ал.2 ЗУБ. Едновременно с извършване на регистрацията на жалбоподателката е връчен екземпляр от Указания относно реда за подаване на молба за статут, за процедурата,

която ще се следва, за правата и задълженията на чужденците, подали молба за статут в Република България. Така тя е информирана за процедурата, която ще се прилага в последователните ѝ фази; правата и задълженията в хода ѝ; последиците при неспазване на нейните задължения и/или при отказ да сътрудничи на ДАБ; основанията за спирането и прекратяването ѝ. Връчен и е списък с адресите на Представителството на ВКБООН и Мисията на Международната организация по миграция в Република България, както и на неправителствени организации, които работят с бежанци и чужденци, подали молби за статут. По този начин е дадена изискуемата се от чл.58, ал.6 ЗУБ безплатна правна и процедурна информация относно реда, по който ще се разгледа, на език, за който има разумни основания да се смята, че разбира, в срок, позволяващ и да упражни правата си, гарантирани и като на кандидат за международна закрила, и да изпълни задълженията си в това качество. Не се твърди и не се установява интервюирането на търсещата закрила да е извършено при условия, които не гарантират поверителност. Взети са необходимите мерки то да се проведе при условия, които дават възможност на кандидата да изложи по последователен начин, максимално изчерпателно всички свои основания за търсената закрила. За това свидетелства съдържанието на протоколите за поведени интервюта, в хода на които оспорващата, е могла да представи всички елементи, обосноваващи молбата и. Следователно и по своята структура като последователни фази, и като отделни извършени в хода ѝ действия, тази процедура за предоставяне на международна закрила е надлежно проведена. Не са допуснати нарушения по чл.35 и чл.36 АПК – събрани са наличните по случая доказателства, изяснени са всички заявени от кандидата, взета е предвид актуалната обща информация за държавата на произхода и и е преценена сигурността и.

Решение № 1750/10.07.2020г. е издадено в писмена форма, мотивирано е с фактическите и правни основания за отхвърляне на молбата. Съгласно чл.75, ал.2, изр.1 ЗУБ са обсъдени както личното положение на кандидата за международна закрила, така и ситуацията в държавата по произхода му. Взети са под внимание изтъкнатите от него факти, оценена е в достатъчна степен общата обстановка в държавата по произход на база на информация от надеждни международни източници, които са посочени в цитираните в решението справки. Преценявайки основателността на молбата с оглед изложените от кандидата причини за напускане на страната по произход, които не обосновават страх от преследване, насилие или нечовешко отношение, председателят на ДАБ е приел, че молбата е неоснователна.

В хода на съдебното производство обаче бяха събрани редица нови доказателства, които административният орган не е имал предвид и които биха могли да обосновават различен извод относно наличието на предпоставките на чл.8 и чл.9 от ЗУБ.

В част от мотивите си председателят на ДАБ се позовава на проведените интервюта с чужденката, като прави извод, че в тях не е посочено някое от обстоятелствата по чл. 8, ал.1 ЗУБ.

Съдът не споделя този извод. В интервюто си от 01.06.2019 г. жалбоподателката заявява, че е била принудена да избяга от П. именно поради религиозно преследване. В тази насока от значение са показанията на разпитаните в с.з. на 23.09.2020 г. свидетели, които съдят кредитира. Свид. Д. А., син на жалбоподателката, заявява че самият той е бил принуден да напусне П. поради проблеми с изповяданата от него религия – ахмадия, същите проблеми е имала и майка му. От показанията на свид. Д. У. се установява, че в П. със закон изповядващите ахмадия са обявени за неверници и

са преследвани от всички мюсюлмански групи. Нещо повече – проповядва се, че ако мюсюлманин убие ахмади ще получи добро място в отвъдния свят.

Тези обстоятелства се подкрепят и от приложената Справка ре.№ МД-518 от 21.09.2020 г. на Дирекция „Международна дейност“, от която е видно, че през 1984 г. са приети нови закони, които позволяват наказателно преследване на изповядващите ахмадия като се предвижда наказание до три години затвор и глоба. В същата справка е отбелязано, че членовете на тази религиозна общност са „подложени на широк обществен тормоз и дискриминация, включително физически нападения, унищожаване на домове и лично имущество и заплахи, целящи да принудят ахмадиите да напуснат работата си или градовете, където живеят“. От същата справка става ясно, че „ахмадиите са най-уязвимата група в П. поради законова дискриминация и нарастваща религиозна нетърпимост“.

За системно преследване на ахмадиите в П. от властите чрез прилагането на закона за богохулството се заявява и в представените в с.з. становище на Комисията по международни религиозни права на САЩ от 28.05.2020 г. и Доклад на международния комитет за човешки права. В последния е отбелязано, че „ахмадиите страдат от продължаващи тежки нарушения на свободата на религията и вероизповеданието. Това което прави положението им в П. особено тежко е системния характер на тяхното преследване“. По-нататък се посочва, че „тормоз, дискриминация и преследване влияят на ахмадиите във всички аспекти на техния живот, от люлката до гроба“. Поради отказ на държавата да защитава физическата сигурност на ахмадиите, те са изложени на насилие и това прави нормалният им живот невъзможен. А. в П. „живеят в страх и са подложени на риск от жестокостите на тълпата“. В самия доклад са посочени множество примери за жестоко насилие върху членове на ахмадийската общност, за религиозно преследване, физическо насилие, грабежи и наказателно преследване.

Посочените доказателства недвусмислено сочат на наличието на предпоставки за опасност от преследване, основано на религиозна принадлежност. Тъй като не са преценявани от административния орган при постановяване на решението, последното следва да бъде отменено и делото върнато като преписка за ново произнасяне съобразно дадените в настоящото решение указания.

С оглед липсата на претенции за присъждане на разноски и по аргумент от чл. 81 ГПК, този въпрос съдът не обсъжда.

Мотивиран от изложеното, на основание чл. 172 ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на А. П. решение № 1750/10.07.2020 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на търсещата международна закрила е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

ИЗПРАЩА преписката на председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет на Република България за ново произнасяне по подадената от А. П., гражданка на П. молба за международна закрила вх. № 477 от 21.05.2019 г., при съобразяване с указанията на съда, дадени в настоящото решение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: